1

عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ قَالَ:كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَقْرَءُونَ التَّوْرَاةَ بِالْعِبْرَانِيَّةِ، وَيُفَسِّرُونَهَا بِالْعَرَبِيَّةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمْ) : "لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكَذِّبُوهُمْ، وَقُولُوا: ﴿اٰمَنَّا بِالَّذِى اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ﴾ الآيَةَ.

Ebu Hüreyre anlatıyor: *Ehlikitap (Yahudiler) Tevrat'ı İbranice olarak okuyorlar, Arapça olarak Müslümanlara açıklıyorlardı. Bunun üzerine Allah Resulü şöyle dedi: "Siz Ehlikitabı (Yahudileri) ne tasdik edin ne de yalanlayın. (Ancak) şöyle deyin: "Biz, bize indirilene de size indirilene de iman ettik." (Ankebut suresi 46)*

(Buhari, "İtisam", 25)

2

عَنْ أَنَسٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ قَالَ: "لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. "

Enes bin Malik'ten rivayet edildiğine göre Nebi (sav) şöyle buyurmuştur: *"Sizden biriniz, kendisi için istediğini din kardeşi için de istemedikçe tam iman etmiş sayılmaz."*

(Buhari, "İman", 7)

3

سَمِعْتُ جَابِرًا يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِىَّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكَ الصَّلَاةِ."

Cabir, Nebi'nin (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etti: *"Gerçekten kişi ile şirk ve küfrün arasında namazı terk etmek vardır."*

(Müslim, "İman", 134)

4

عَنْ أَنَسٍ عَنْ النَّبِيِّ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ قَالَ : "ثَلاَثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلاَوَةَ الْإِيمَانِ. مَنْ كَانَ اللهُ وَ رَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَ أَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لاَ يُحِبُّهُ إِلاَّ لِلّٰهِ وَ أَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ."

Enes bin Malik'ten nakledildiğine göre Nebi (sav) şöyle buyurdu: *"Üç şey vardır ki bunlar kimde olursa o kişi imanın tadını bulur. Allah ve Resul'ünü her şeyden daha çok sevmek, sevdiğini sadece Allah için sevmek ve Allah inkârdan kurtardıktan sonra tekrar inkâr etmekten, ateşe atılmaktan korktuğu gibi korkmak."*

(Müslim, "İman", 43)

5

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ : "مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَ الْيَوْمِ اللآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ وَ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَلاَ يُؤْذِ جَارَهُ وَ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ."

Ebu Hüreyre, Resulullah'ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etti: *"Allah'a ve ahiret gününe inanan ya faydalı söz söylesin ya da sussun. Allah'a ve ahiret gününe inanan komşusuna rahatsızlık vermesin. Allah'a ve ahiret gününe inanan misafirine ikram etsin."*

(Buhari, "Nikâh", 80)

6

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " أَيُّمَا رَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكْفَرَ رَجُلًا مُسْلِمًا فَإِنْ كَانَ كَافِرًا وَإِلاَّ كَانَ هُوَ الْكَافِرَ ."

İbni Ömer'den nakledildiğine göre Resulullah (sav) şöyle buyurdu: *"Bir Müslüman, bir Müslüman'a 'kâfir' dediğinde şayet o gerçekte kâfirse (söz yerini bulmuş) olur. Fakat eğer o kâfir değilse bunu söyleyen kendisi kâfir olur."*

(Ebu Davud, "Sünnet", 15)

7

عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو، يَقُولُ: "اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ، وَالذِّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكُفْرِ، وَالشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ وَالرِّيَاءِ..."

Enes'ten nakledildiğine göre Nebi (sav) şöyle dua ederdi: *"Allah'ım; acizlikten, tembellikten, cimrilikten, ihtiyarlıktan, katı kalplilikten, gafletten, zillet ve miskinlikten sana sığınırım. Fakirlikten, küfürden, şirkten, münafıklıktan, görsün ve duysunlar diye yapılan amelden sana sığınırım..."*

(İbni Hibban, *es-Sahih*, 3/300)

8

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اَلْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا اِلٰهَ إِلَّا اللهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ."

Ebu Hüreyre'den rivayet edildiğine göre Allah Resulü (sav) şöyle buyurmuştur: *"İmanın yetmiş küsur şubesi vardır. Bunların en üstünü 'Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka ilah yoktur.)' sözüdür. En alt derecesi ise yoldaki eziyet veren şeyleri kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir şubesidir."*

(Müslim, "İman", 58)

9

حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ، قَالَ: "يَا مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ"، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: "يَا مُعَاذُ"، قَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا، قَالَ: "مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا اِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللهُ عَلَى النَّارِ..."

Enes bin Malik'ten nakledildiğine göre Resulullah (sav) binitiyle giderken arkasında oturan Muaz'a seslendi: *"Ey Muaz bin Cebel!"*. Muaz "Buyur ya Resulallah! Emret!" diyerek cevap verdi. Hz. Peygamber tekrar *"Ey Muaz!"* diye seslendi. Muaz "Buyur ya Resulallah! Emret!" dedi. Bu durum üç defa tekrarlandı. Daha sonra Allah Resulü şöyle buyurdu: *"Kim kalbiyle tasdik ederek Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şehadet ederse Allah ona cehennemi haram kılar..."*

(Buhari, "İlim", 49)

10

عَنْ أَبِى هُرَيْرَةَ (رَضِىَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ قَالَ "مَنْ قَالَ لاَ اِلٰهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ (فِى يَوْمٍ) مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عَدْلَ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيَتْ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذٰلِكَ حَتَّى يُمْسِىَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ إِلاَّ رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ."

Ebu Hüreyre'den (ra) nakledildiğine göre Allah Resulü (sav) şöyle buyurmuştur: *"Kim (günde) yüz defa 'Lâ ilâhe illâllâhü vahdehû lâ şerîke leh, lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr.' (Allah'tan başka ilâh yoktur, O'nun hiçbir ortağı yoktur, mülk O'nundur ve hamd O'nadır. O'nun her şeye gücü yeter.) derse bu, o kimse için on köleyi azat etme sevabına denktir. Ona yüz iyilik yazılır ve yüz günahı silinir. (Bu söyledikleri) o günün akşamına kadar onun için şeytana karşı bir sığınak olur. Bundan daha fazlasını yapan kişiden başka hiç kimse onun bu yaptığından daha faziletli bir iş yapamaz."*

(Buhari, "Daavat", 64)